

УДК 20.1502.7

ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ МІСТА КИЄВА

М.О. Кірова
аспірант

Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління

Визначено основні проблеми поводження з відходами в місті Києві та їхній вплив на забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності населення. Сформульовано основні завдання, які слід виконати з метою ефективного вирішення проблем поводження з відходами.

Ключові слова: екологічна безпека, поводження з відходами, екологічна ситуація, забруднення природного середовища, державне управління, небезпечні відходи, тверді побутові відходи, екологічна загроза.

.....

У сучасних умовах проблема накопичення відходів виробництва і споживання є однією з провідних загроз екологічній безпеці держави.

В Україні збільшуються обсяги накопичення відходів, кількість полігонів для їх захоронення й площі несанкціонованих звалищ, погіршується санітарний стан населених пунктів. Крім того, тривають процеси забруднення річкової мережі відходами вуглевидобувної, хімічної та металургійної промисловості, об'єктів інфраструктури комунального й сільського господарства. При цьому вкрай недостатньо впроваджуються сучасні технології залучення відходів до господарського обігу, практично не використовується позитивний міжнародний досвід у сфері поводження з відходами і регулювання обігу небезпечних речовин [2].

Усе це негативно впливає на довкілля, що призводить до погіршення умов життєдіяльності населення, стану його здоров'я, а також значних економічних збитків і соціального напруження. Оскільки проблема ефективного поводження з відходами є важливим чинником забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності населення, то вона вкрай актуальна для України в цілому та міста Києва зокрема як великого мегаполісу, столиці нашої держави.

Проблемам утворення та раціонального використання відходів як складової ресурсозбереження та екологізації виробництва присвячено багато праць таких вчених як О.Ю. Амосов, О.О. Веклич, Т.Ю. Голік, Б.М. Данилишин, М.І. До-лішній, О.П. Ігнатенко, Я.О. Костенко, В.С. Міщенко, Л.Г. Мельник, С.В. Онищенко, М.С. Самойлік, І.М. Сотник, Ю.Ю. Туниця, Н.О. Хижнякова, А.В. Шегда, В.Я. Шевчук, З.Є. Шершньов, М.В. Щурик та ін. Проте проблема поводження з відходами та методика їх урахування при вирішенні питань оздоровлення

довкілля й зменшення негативного впливу відходів на екологічну безпеку життєдіяльності населення великих міст, зокрема Києва, розглянуті, з наукової точки зору, не в повному обсязі й потребують подальших досліджень.

Метою статті є визначення основних проблем поводження з відходами в місті Києві та їхнього впливу на забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності населення, а також формулювання основних завдань, які необхідно виконати з метою ефективного вирішення проблем поводження з відходами.

Екологічна безпека м. Києва — це стан захищеності природного середовища та життєво важливих інтересів киян і мешканців столиці від можливого негативного впливу господарської чи іншої діяльності, надзвичайних ситуацій природного й техногенного походження та їхніх наслідків.

Київ як столиця незалежної України останнім часом швидко розвивається. Динаміка основних статистичних показників щодо стану забрудненості довкілля міста в процесі господарської діяльності та економічного розвитку вказує на подальше зростання техногенного навантаження на природне середовище, погіршення екологічної безпеки і, як наслідок, погіршення здоров'я та якості життєдіяльності киян.

Найважливіші екологічні проблеми міста Києва:

1) забруднення атмосферного повітря викидами забруднювальних речовин від промислових підприємств та автотранспорту;

2) забруднення водних об'єктів забрудненими зливовими та стічними водами, а також забруднення підземних водоносних горизонтів нафтопродуктами;

3) неефективне поводження з відходами.

Ці проблеми зумовлені в основному такими чинниками:

- наявністю підприємств, які належать до 100 об'єктів, що є найбільшими забруднювачами довкілля України;
- впливом діяльності основних підприємств-забруднювачів;
- екологічним станом кожного ресурсу, тенденціями його зміни;
- впливом автотранспорту на забруднення атмосферного повітря [4].

Зосередимо увагу на проблемі поводження з відходами з точки зору екологічної безпеки життєдіяльності населення міста Києва.

Основні причини виникнення проблеми поводження з відходами:

- недосконалість механізму збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів, що призводить до збільшення обсягів їх накопичення;
- відсутність екологічно безпечних методів та засобів поводження з відходами, що призводить до підвищення техногенних та екологічних ризиків;
- низькі темпи впровадження маловідходних технологій та створення інфраструктури у сфері поводження з відходами, зокрема небезпечними;
- недосконалість законодавства та системи державного регулювання у сфері поводження з відходами;
- відсутність єдиного органу, на який було б покладено функції у сфері поводження з відходами. Зараз такі функції виконують Мінприроди, Мінрегіон, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування [6].

У процесі функціонування та розвитку господарського комплексу м. Києва утворюється значна кількість відходів. Відходи виробництва та споживання, якщо вони

накопичені в місті, є джерелом екологічної небезпеки та створюють негативний імідж столиці України.

У м. Києві щорічно утворюється майже 3500 тис. м³ твердих побутових відходів, або майже 1,3 м³ на одного мешканця міста. Обсяги утворення їх у найбільшому мегаполісі країни постійно зростають, та лише 10–15% з них використовуються як вторинні ресурси, хоча потенційні можливості становлять 75%. Решта відходів (85–90%) потрапляє на полігон без будь-якого сортування [3], (рис. 1), хоча, за морфологічним складом більше ніж 90% можна спрямувати в господарський обіг.

На підприємствах м. Києва протягом 2015 р. накопичилося 1610,3 тис. т відходів (на 63,0% більше, ніж у 2014 р.), з яких 5,9 тис. т I–III класів небезпеки. Основна частина відходів (99,6% загального обсягу) належать до IV класу небезпеки (рис. 2).

У 2015 р. значно зменшилася кількість відходів I класу небезпеки. Вона становила 0,04 тис. т, що на 0,04 тис. т менше, ніж у 2014 р. Зате кількість відходів II і III класів збільшилася і становила відповідно 1,4 тис. т (на 0,1 тис. т більше, ніж у 2014 р. та 4,5 тис. т (на 1,2 тис. т більше) (табл. 1).

Згідно зі статистичними даними, в 2016 р. у м. Києві накопичилось та вивезено 1176 тис. т твердих побутових відходів, з них: 256,2 тис. т направлено на сміттєспалювальний завод «Енергія»; 129,4 — на заготівельні пункти вторсировини та сміттєсортувальні лінії; 790,4 тис. т — на полігони та звалища (полігони № 5 та № 6 прийняли 519,8 тис. т, решту — 270,6 тис. т розміщено на звалищах Київської області) [5].

Таким чином, більша частина побутових відходів направляється на захоронення і є джерелом забруднення повітря, ґрунту, поверхневих і підземних вод, в той час як ці відходи можуть бути джерелом вторинних матеріальних та енергетичних ресурсів.

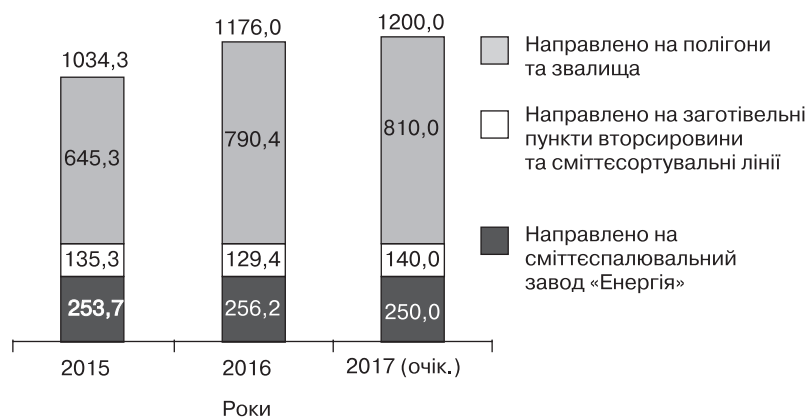

Рис. 1. Динаміка утворення та поводження з твердими побутовими відходами, тис. т [3]

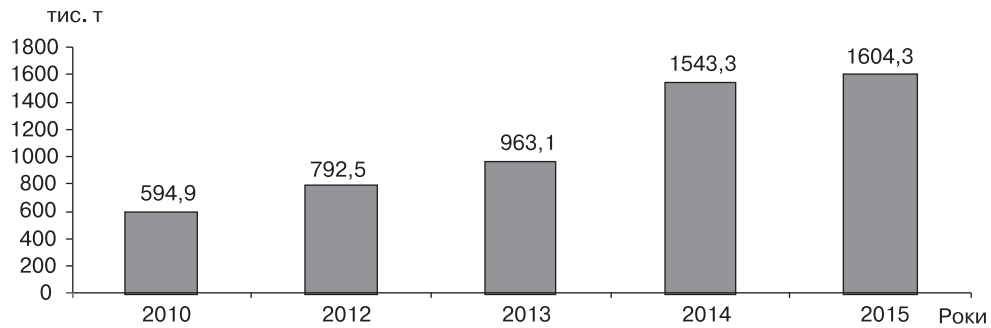

Рис. 2. Утворення відходів IV класу небезпеки, тис. т [4]

Таблиця 1

Утворення небезпечних відходів за класами небезпеки, тис. т [4]

Клас небезпеки	Роки								
	2000	2005	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
I	0,03	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,08	0,04
II	0,4	0,1	0,08	0,09	0,08	0,1	0,1	1,3	1,4
III	4,3	7,1	5,2	13,8	11,0	8,4	12,6	3,3	4,5
IV				594,9	7076,5	792,6	963,1	1543,3	1604,3
Усього	4,7	7,4	5,4	608,9	7087,7	801,2	975,9	1548,0	1610,3

До 60% обсягу утворених твердих побутових відходів у м. Києві підлягають захороненню на полігоні № 5 у с. Великі Дмитровичі Обухівського району Київської області та, за договорами, в інших районах Київщини.

Велике навантаження на полігони зумовлено такими чинниками:

- відсутністю ефективної загальноміської системи роздільного збирання твердих побутових відходів, тому надходять великі обсяги вторинної сировини, в їхньому складі органічних побутових відходів, деревини, листя, гілок;

- недосконалістю технологій утилізації відходів;

- неефективними методами перероблення первинної сировини [4].

Наразі в м. Києві впроваджується двоконтейнерна технологічна схема роздільного збирання побутових відходів, яка передбачає розподіл усіх побутових відходів на стадії їх утворення на дві групи: органічні (вологі) відходи, що здатні до біологічного розпаду (харчові відходи, гілки дерев та інші рослинні рештки), і всі інші відходи (сухі) — картон, папір, текстиль, поліетилен, пластмаса, шкіра, гума тощо, — які можна бути використати як вторинну сировину та ресурсозберігаючий компонент.

Але в місті, як і в цілому по Україні, селективне збирання відходів поки що не отримало широкого практичного розвитку, і його сучас-

ний рівень можна назвати незадовільним. До того ж розвиток системи роздільного збирання відходів у м. Києві стримує відсутність правової бази по заохоченню до такого збирання побутових відходів як мешканців будинків, так і житлово-експлуатаційних організацій, а також стимулюючих до цієї роботи чинників (податкові пільги та ін.) для підприємств, що займаються збиранням та переробленням цих відходів. Активізація процесу впровадження в місті Києві роздільного збирання побутових відходів потребує виконання заходів інформаційного та агітаційно-просвітницького спрямування, а також організаційно-методичного супроводу та висвітлення в засобах масової інформації роботи в цьому напрямі.

На сьогодні переважає масове валове збирання твердих побутових відходів — планово-регулярна організація їх збирання й вивезення з прибудинкової території з установленою періодичністю.

На території м. Києва в 2015 р. встановлено 2852 контейнери для роздільного збирання, що становить 18,9% їхньої загальної кількості — 15 080; у 2016 р. встановлено 3050 контейнерів, або 19,8% відповідно [3].

З твердими побутовими відходами пов'язана й інша проблема, яка виникає на полігонах внаслідок утворення фільтрату, насиченого небезпечними речовинами. Причиною його утворення

є біологічне розкладання органічної речовини в анаеробних умовах тіла полігону.

На полігоні № 5 з 1998 р. працює єдина в Україні установка з очищення фільтрату виробництва фірми «Pall Rochem» (Німеччина) продуктивністю 200 м³/день, робота якої ґрунтується на технології мембранного фільтрування. У 2007 р. встановлено італійське обладнання з перероблення фільтрату продуктивністю 400 м³/добу, робота якого ґрунтується на технології випаровування, внаслідок чого залишається до 5% осаду та 95% технічної рідини. За допомогою цієї установки можна утилізувати фільтрат на полігоні й істотно поліпшити екологічну ситуацію в регіоні [4].

У м. Києві значний обсяг відходів знешкоджується на заводі «Енергія» — одному з двох діючих в Україні сміттєспалювальних заводів, який останніми роки працює не на повну потужність, оскільки потребує подальшої серйозної реконструкції та модернізації.

Станом на 1 січня 2016 року в спеціально відведених місцях чи об'єктах та на території підприємств міста знаходилося 11 280,1 тис. т небезпечних відходів, з них 0,023 тис. т належать до I класу небезпеки, 0,019 — до II класу, 0,1 — до III класу, 11 279,9 тис. т — до IV класу небезпеки. З табл. 2 видно, що з кожним роком загальний обсяг таких відходів збільшується.

Небезпечні відходи, при їхньому значному накопиченні в місті, є джерелом суттєвої екологічної небезпеки. Нагромаджені вони на полігонах та на території підприємств через відсутність ефективних новітніх технологій та потужностей з перероблення відходів та вторинної сировини, неможливість використати різні видів відходів для виробничо-господарських потреб.

Оскільки тверді побутові відходи створюють вагомий екологічний загрозу довіллю та населенню міста (засмічення земельних ділянок, забруднення земель складуванням відходів, забруднення атмосферного повітря через гниття

відходів та викидів сміттєпереробних підприємств, забруднення поверхневих та підземних вод внаслідок потрапляння до ґрунту забруднених вод, які утворюються на сміттєзвалищах в результаті атмосферних опадів, антисанітарія та поширення інфекційних хвороб), слід розробляти та впроваджувати у Києві чітку стратегію поводження з відходами з урахуванням світового досвіду, який доводить, що в тих країнах, де працює система роздільного збирання, заводи з перероблення твердих побутових відходів працюють ефективніше.

Тому сьогоденна система поводження з відходами потребує реформування існуючих механізмів з урахуванням сучасних технологічних підходів та організаційно-економічних інструментів на основі даних екологічного аудиту.

Накопичення значних обсягів небезпечних відходів на території підприємств та організацій міста збільшують екологічні ризики.

До основних відходів промислового виробництва в м. Києві належать насамперед відходи енергетики, хімічної промисловості, машинобудування тощо. Кількість промислових відходів із часом зростає, а їхній асортимент розширюється. У відходи потрапляє велика кількість потенційної вторинної сировини.

На підприємствах теплоенергетики міста утворюються та зберігаються в шламонакопичувачах вапняні та ванадійвмісні шлами (ТЕЦ-5 та ТЕЦ-6), золошлакова суміш (ТЕЦ-4). Технологій же з утилізації ванадійвмісних та вапняних шлаків немає.

У місті перероблюються або знешкоджуються шлами гальванічних виробництв, осади станції нейтралізації, відпрацьовані розчинники та мул очисних споруд мийки автотранспорту. Підприємства міста, на території яких утворюються та зберігаються токсичні відходи, розробили та погодили паспорти місць видалення відходів, що дає змогу контролювати накопичення токсичних відходів на їхніх територіях.

Таблиця 2

Наявність відходів у спеціально відведених місцях чи об'єктах та на території підприємств м. Києва за класами небезпеки, тис. т [4]

Клас небезпеки	Роки								
	2000	2005	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
I	0,2	0,04	0,3	0,3	0,3	0,01	0,009	0,3	0,023
II	3,2	0,02	0,02	0,007	0,02	0,009	0,002	0,7	0,019
III	168,1	3,02	1,2	1,05	1,5	0,8	0,9	0,1	0,1
IV				3552,4	10145,3	9930,5	10037,7	11020,5	11279,9
Усього	171,4	3,1	1,6	3553,8	10147,2	9931,3	10038,6	11021,6	11280,1

Для забезпечення екологічно безпечного збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення ртутьвмісних відходів, проведення демеркуризації промислового майданчика ВАТ «Радикал» і вивезення частини ртутьвмісних відходів з колишнього цеху електролізу (3 тис. т) ще в 2014 р. за рахунок коштів міського фонду охорони довкілля було заплановано низку заходів. Однак проблемою стало вчасне фінансове забезпечення.

Діяльність у сфері поводження з радіаційними відходами неядерного циклу (приймання, перевезення, зберігання радіаційних відходів, дезактивація спецодягу та засобів індивідуального захисту) здійснює Державне спеціалізоване підприємство «Київський державний міжобласний спеціальний комбінат» Державної корпорації «Українське державне об'єднання «Радон». Багато років планується здійснити комплекс природоохоронних заходів з вилучення та вивезення радіоактивних відходів з аварійних сховищ спецкомбінату на полігон радіоактивних відходів, який має облаштуватися на полігоні радіаційних відходів у зоні відчуження (ЧАЕС).

Внаслідок виробничої діяльності підприємств об'єднання «Київзеленбуд» та районних управлінь житлового господарства утворюються рослинні відходи (опале листя, скошена трава, гілки, стовбури дерев). Спалювання такого виду відходів заборонено санітарними нормами. Розпорядженням КМДА від 21.02.2002 р. № 330 «Про заходи щодо збирання відходів рослинного походження (опалого листя, трави, дрібних гілок тощо) для їхнього подальшого компостування та отримання біомінеральних добрив» захоронення рослинних відходів на полігонах міста заборонено.

Для вирішення цієї загальноміської проблеми в м. Києві було розроблено та затверджено міську цільову програму утилізації рослинних відходів у м. Києві на 2007–2020 рр., але вона не виконується (не фінансується). Проаналізуємо стан поводження з відходами рослинного та іншого органічного походження на території міста та визначимо пріоритети для залучення інвестицій і впровадження найбільш економічно ефективних сучасних технологій.

Реальних даних щодо налагодженої системи обліку фактичних обсягів утворення та використання рослинних відходів немає. Перероблення опалого листя й трави на гумус із подальшим використанням для збагачення та рекультивациі земель паркових зон здійснюється лише частково, відсутнє глибоке перероблення деревинних відходів.

Отже, розвиток та передбачуване регулювання системи перероблення та утилізації органічних відходів рослинного походження можна розглядати як один із найважливіших пріоритетів соціально-економічної політики розвитку міста.

Останніми десятиріччями в окрему групу виділено широкий спектр різних видів медичних відходів. Викликає серйозне занепокоєння ситуація з поводженням із медичними відходами та відходами лікарських засобів, що не забезпечує захисту населення й довкілля від їхнього шкідливого впливу. Стан нормативно-правового регулювання у цій сфері не гарантує створення дієвої системи збирання, видалення й знешкодження відходів системи медичного обслуговування та неякісних лікарських засобів. Ці проблеми потребують наукового аналізу та сучасних технологічних рішень.

Велику проблему становлять будівельні відходи, велику частку яких технологічно можна використовувати повторно або ж для засипання територій, а не перевозити на звалища.

Будівельні відходи підлягають захороненню на полігоні № 6 (площа — 35 га), розташованому в Голосіївському районі м. Києва на території виробленого кар'єру Корчуватського комбінату будівельних матеріалів. Проте проектні потужності полігону майже вичерпано.

Щоб удосконалити систему поводження з відходами, оптимізувати процеси їх перевезення з території Києва та Київської області, планується будівництво восьми сміттєпереробних заводів для Київського регіону (потужністю по 200 тис. т), що передбачено Планом заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій при експлуатації полігону № 5 до 2018 р.

Для реалізації цієї концепції відведено вже декілька земельних ділянок загальною площею 30 га навколо полігону № 5 для розміщення комплексу з перероблення відходів. Ще передбачається будівництво дев'яти комплексів з перероблення твердих побутових відходів на території Київської області [4].

Таким чином, одними з основних проблемних питань у сфері поводження з побутовими відходами є:

- відсутність достатніх потужностей з перероблення відходів;
- близько 70% побутових відходів захоронюються на полігонах та сміттєзвалищах;
- полігон № 5 завантажений на 90%, для роботи недостатня кількість техніки, озеро фільтрату є потенційною загрозою забруднення довкілля, незадовільний стан дамби, негативний вплив на прилеглі до полігону населені пункти тощо;

– полігон № 6 завантажений на 80%. Проблеми його — необхідність розширити площу складування відходів та будувати третю чергу; відсутність перероблення великогабаритних відходів, що надходять на полігон;

– тарифи на захоронення відходів нижчі від рівня собівартості робіт із їх захоронення;

– низький відсоток сплати населенням за послуги з вивезення та захоронення твердих побутових відходів, збитковість галузі;

– низький рівень інвестування в сферу поводження з відходами внаслідок великого строку окупності інвестиційних проектів та відсутності гарантій виконання фінансових зобов'язань;

– завод «Енергія» потребує модернізації та встановлення сучасних очисних систем;

– законодавчі прогалини (відсутність «зеленого тарифу» для електроенергії зі сміття, відсутність адекватної відповідальності за порушення правил поводження з відходами, незахищеність потенційних інвесторів тощо);

– не врегульовано правила поводження з небезпечними та рідкими відходами [5].

Основні завдання, які необхідно виконати:

– запобігання утворенню відходів — це найбажаніший варіант. Якщо це можливо, то утворення відходів має бути мінімізовано;

– повторне використання відходів — це повернення об'єктів до використання з тим, щоб вони не входили до потоку відходів, наприклад, повторне наповнення пляшок тощо;

– використання матеріального потенціалу — відокремлення матеріалів для забезпечення вторинного перероблення з метою їх використання, як матеріального ресурсу (склобій, макулатура, металобрухт, пластмаса);

– використання енергетичного потенціалу відходів або компостування органічних відходів;

– видалення (захоронення) відходів — найменш приваблива альтернатива поводження з ними; захоронення відходів має запобігати забрудненню довкілля та відповідати сучасним вимогам щодо його охорони [5].

Одним з важливих позитивних зрушень на шляху вирішення проблеми поводження з відходами в Україні стало схвалення Кабінетом Міністрів України Національної стратегії поводження з відходами до 2030 р., яка передбачає значне скорочення обсягу захоронення відходів і збільшення рівня їхнього перероблення, а також роздільне збирання побутових відходів. Прем'єр-Міністр закликав місцеві органи влади вивчати і використовувати можливості для створення комплексів з перероблення відходів. Наступним кроком очікуємо підготовку національного й регіональних планів реалізації стратегії.

Стратегія передбачає зниження рівня захоронення побутових відходів з 95 до 30% і мінімізацію загального обсягу відходів, які підлягають захороненню, з 50 до 35%. Передбачається створити для промислових відходів фонди, операторами яких стануть облдержадміністрації, а наповнювачами — підприємства, які не мають екологічно безпечних технологій утилізації.

При поводженні з побутовими відходами пропонується впровадити роздільне збирання, визначити оптимальні райони для розміщення регіональних сміттєперевантажувальних станцій, сортувальних ліній, сміттєпереробних заводів і полігонів. Для цього слід збудувати таку мережу за кошти місцевого самоврядування. Вони ж мають організувати пункти приймання відходів, придатних для повторного використання. Мінприроди пропонує ввести єдину ліцензію щодо поводження з небезпечними відходами та проводити передліцензійні перевірки підприємств, які мають їх переробляти.

В Україні вже працює модель «видобуток природних ресурсів — виробництво продукції — її споживання — утворення відходів». ЄС до 2019 р. перейде на економіку закритого циклу, яка є основою стратегії стійкого розвитку. Виконуючи Угоду про асоціацію, Україна також має перейти на таку модель; це є першим базовим принципом запропонованої стратегії [1].

ВИСНОВКИ

У нашій країні відбувається практично неконтрольоване накопичення промислових і побутових відходів, що становить загрозу не лише здоров'ю населення та довкілля, а й національній безпеці України в екологічній сфері, що негативно впливає на потенціал збалансованого розвитку держави. З упевненістю можна констатувати, що проблема ефективного поводження з відходами є загальнодержавною, має системний характер і зумовлює нагальну необхідність вжиття комплексних заходів на державному та місцевому рівнях.

Без переорієнтації існуючої моделі господарювання, природокористування та соціальної політики на принципи сталого розвитку не можна сподіватися на суттєві позитивні зрушення у сфері поводження з відходами.

Крім того, вважаємо, державні інституції, вітчизняний соціально відповідальний бізнес, громадські природоохоронні та інші організації у своїй роботі в міру можливостей мають привертати увагу до проблеми поводження з відходами, виховувати несприйняття громадянами подальшого засмічення країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кабмін схвалив Національну стратегію поводження з відходами [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://ecology.unian.ua>.
2. Проблеми державного регулювання у сфері поводження з відходами та шляхи їх вирішення: Аналітична записка / Нац. ін-т стратегічних досліджень [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua>.
3. Проект Програми соціально-економічного розвитку міста Києва на 2018-2020 роки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: kmr.gov.ua.
4. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в м. Києві у 2015 році (Управління екології та природних ресурсів Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)). — Київ, 2017.
5. Проект Регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища в м. Києві у 2016 році (Управління екології та природних ресурсів Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)). — Київ, 2017.
6. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.01.2013 р. № 22 — р. «Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми поводження з відходами» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/>

Новини

Новини

Новини • Новини • Новини

ПОТЕНЦІАЛ ВИРОЩУВАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ

Використання повного потенціалу вирощування енергокультур дозволить Україні замінювати мільярди м³ газу в рік. На цьому наголосив Голова Держенергоефективності Сергій Савчук, виступаючи в інформаційному дні «Використання малопродуктивних земель для вирощування сталої біоенергетичної сировини — додатковий дохід для аграріїв», організованому Біоенергетичною асоціацією України.

Як пояснив Голова Агентства, енергетичні культури як джерело біомаси для виробництва енергії вже давно використовують у провідних країнах ЄС, наприклад, Італії, Німеччині, Швеції. В Україні є близько 4 млн га малородючих земель, які варто задіяти під енергокультури. Мова йде про такі області, як, наприклад, Київська, Житомирська, Чернігівська, Львівська.

За оцінками експертів, використання енергокультур в енергетичних цілях, при врожайності 11,5 млн т з 1 млн га, допоможе щорічно заощаджувати близько 5,5 млрд м³ газу. Якщо охопити весь потенціал — 4 млн га цих культур, то обсяг заміщення газу сягне 20 млрд м³, а це 2/3 потреб країни в газопостачанні.

Зважаючи на такий потенціал, Агентство прагне зміцнювати співпрацю з місцевою владою, спільними зусиллями презентувати інвесторам конкретні точки входу для будівництва генеруючих потужностей на біомасі та демонструвати переваги вирощування енергокультур для забезпечення їх сировиною.

Голова Біоенергетичної асоціації України Георгій Гелетука також акцентував увагу на тому, що для прискорення розвитку біоенергетики потрібно значною мірою використовувати аграрну біомасу та енергетичні культури.